

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคอนุรักษนิยม

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคอนุรักษนิยม ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๕/๒๕๕๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคอนุรักษนิยม ดังนี้

นโยบายพรรคอนุรักษนิยม

พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. ด้านการเมืองและการปกครอง
๒. ด้านการเกษตร
๓. ด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม
๔. ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน
๕. ด้านสังคมและสาธารณสุข
๖. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๗. ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
๘. ด้านพัฒนาเมืองและชนบท
๙. ด้านการลงทุนและอุตสาหกรรม
๑๐. ด้านการต่างประเทศ
๑๑. ด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

นโยบายเร่งด่วน

๑. เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การแก้ปัญหาชายแดนภาคใต้ “ยุทธศาสตร์ ๓๖๕”

๒. โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard) เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจภาคใต้

๓. โครงการฟื้นฟูห้วยบนดินให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๔. เร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ จะสร้างเขื่อน - ฝาย แก้มลิงเพื่อกักเก็บน้ำ สำหรับการเกษตร - ปริโภค

๕. สร้างรางรถไฟคู่ขนาน จำนวน ๔ สาย ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๐ ปี กรุงเทพ - เชียงใหม่ กรุงเทพ - ระยอง กรุงเทพ - ภูเก็ต กรุงเทพ - อุบลราชธานี เพื่อรองรับ ระบบ Logistic

สนับสนุนกองทุนกู้ยืมกองทัพแรงงานไทยทุกภูมิภาคไปทำงานในต่างประเทศกว่าสองล้านคน ไปทำงานก่อน แล้วผ่อนให้รัฐทีหลัง เช่น ก่อสร้าง - พยาบาล - สถาปนิก - นวดแผนไทย - กู้อาหารไทย อื่น ๆ

พรรคอนุรักษนิยมมุ่งเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดมั่นในหลักเสรีภาพที่สร้างความเป็นธรรมในสังคมและการพัฒนาประเทศ กล้าที่จะตัดสินใจในการแก้ปัญหา ป้องกันปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนไทยทั้งชาติ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญด้วยการพัฒนาทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การสาธารณสุขและด้านอื่น ๆ อย่างสอดคล้องและสมดุล ดังคำขวัญที่ว่า “ปากท้องประชาชน ต้องมาก่อน”

๑. ด้านการเมืองและการปกครอง

พรรคอนุรักษนิยมยึดมั่นและพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเน้นเรื่องหลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน การควบคุมและถ่วงดุลการใช้อำนาจทางการเมืองและการปรับปรุงองค์กรของรัฐให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญให้มีความเข้มแข็งสอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว

๑.๑ ส่งเสริมบทบาทของประชาชนและสื่อมวลชนให้มีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบในการเสริมสร้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคง และเป็นกลไกที่เที่ยงธรรมในการชี้วัดการบริหารงานของฝ่ายบริหาร

๑.๒ พัฒนาการเมืองให้มีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ปัจจุบัน โดยจะส่งเสริมเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนทุกฐานะและทุกกลุ่มอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการการเมืองมากขึ้นในกิจกรรมทางการเมืองในระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและมีความเสมอภาคกันมากขึ้น

๑.๓ ส่งเสริมสถาบันการเมืองให้เป็นองค์การที่มีสมรรถภาพสูงในการบริหารราชการแผ่นดิน ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและในการสร้างประเทศให้เป็นผู้นำในสังคมนานาชาติ โดยเร่งพัฒนาการเมืองไทยให้สอดคล้องและทันกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ

๑.๔ สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการเมืองออกสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองมากขึ้น โดยเร่งรัดพัฒนาบุคลากรที่จะรับอำนาจที่กระจายไปให้ และพัฒนา กลไกการบริหารเพื่อให้มีการถ่วงดุลอำนาจและมีความรับผิดชอบควบคู่กัน ไปด้วยกับการใช้อำนาจ

๑.๕ พัฒนาการเมืองในระบบรัฐสภาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ในอันที่จะดูแล สิทธิประโยชน์ของสังคมอย่างเป็นธรรม รวมถึงเสริมสร้างสถาบันรัฐสภา ให้มั่นคงและมีเกียรติภูมิเป็น ที่เชื่อมั่นศรัทธาประชาชน

๑.๖ สนับสนุนบทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต โดยการส่งเสริมกิจกรรมในด้านนี้โดยเฉพาะ

๒. ด้านการเกษตร

๒.๑ ส่งเสริมให้มีการลงทุนอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ก่อนส่งออกจำหน่าย เพื่อเพิ่มมูลค่า โดยส่งเสริมให้กระจายสาขาโรงงานให้มีขนาดเล็ก แต่มีเทคนิคและคุณภาพที่ทันสมัย ไปตั้งในท้องที่แหล่งที่ผลิตวัตถุดิบ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันเกษตรกรที่ถึงถิ่นฐานหรือการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม และยังเป็น การกระจายรายได้ไปยังท้องถิ่นให้มีเงินหมุนเวียนเป็นการ พัฒนาที่ทั่วถึง ลดการขาดแคลนแรงงานการเกษตร และยังแก้ปัญหาผู้ผลิตเรื่องขาดแคลนแรงงานบาง ฤดูเป็นการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรให้มีงานทำตลอดทั้งปีด้วย เพื่อให้นโยบายดังกล่าวนี้สำเร็จผล รัฐจะต้องปรับปรุงการขนส่งระบบรางให้รับสินค้าจาก โรงงานย่อยต่าง ๆ ออกสู่ตลาดด้วยความ สะดวกและราคาถูกลง

๒.๒ ปรับปรุงระบบการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเร่งรัดการกระจายถือครองที่ดินให้แก่เกษตรกรที่ ยากจนและไม่มีที่ทำกิน หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการยังชีพของครอบครัวพร้อม ๆ ไปด้วยกับการให้ความ ช่วยเหลือในด้านปัจจัยการผลิตและการตลาดควบคู่กันไปอย่างแท้จริง

๒.๓ สนับสนุนให้เกษตรกรจำหน่ายผลิตผลได้ในราคาที่เป็นธรรม รวมทั้งการกำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับผลิตผลในกรณีที่จะเป็นประโยชน์แก่เกษตรกรอย่างแท้จริง ทั้งนี้ จะส่งเสริมบทบาทของสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็งและเป็นตัวแทนของเกษตรกรและมีอำนาจต่อรองมากขึ้น โดยเปลี่ยนจากการที่มีจำนวนมากให้กลายเป็นพลัง

๒.๔ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันการเกษตรกร สมาชิกและสภาการเกษตรของประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้ตัวแทนเกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรในรูปแบบต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐและธุรกิจเอกชนในการประสานนโยบายการผลิต การแปรรูปผลิต การแปรรูปผลผลิตและการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

๒.๕ เร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ จะสร้างเขื่อน - ฝาย แก้มลิงเพื่อกักเก็บน้ำ สำหรับการเกษตร - บริโภค การป้องกันน้ำท่วมพื้นที่การเกษตรและพื้นที่ตอนล่าง การใช้น้ำอย่างถูกระบบ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำธรรมชาติให้เพียงพอเพื่อการดำรงชีพ จัดทำแผนแม่บทการชลประทาน เพื่อวางแผนการจัดสรรน้ำป้องกันน้ำท่วมให้แก่การเกษตร แหล่งน้ำในไร่นา ตลอดจนการกระจายการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กและแหล่งกักเก็บน้ำต่าง ๆ เพื่อช่วยแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำในการอุปโภค บริโภคและการเกษตร โดยกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบในการนำทรัพยากรน้ำจากแหล่งน้ำนานาชาติมาใช้ประโยชน์ตามสิทธิของประเทศในระยะยาวต่อไป

๒.๖ ร่วมมือเจรจากับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อวางแผนรื้อฟื้นโครงการระหว่างประเทศ สร้างเขื่อนกั้นแม่น้ำโขงที่ผามอง โดยใช้เทคนิคที่ก้าวหน้าไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หากโครงการสำเร็จจะเป็นแหล่งผลิตพลังงานไฟฟ้าที่พอเพียง ลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงและเป็นการผลิตพลังงานที่สะอาดไม่กระทบสิ่งแวดล้อม ผลพลอยได้ที่ตามมาจะทำให้มีการผันน้ำมาใช้ในการเกษตรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ที่มีพื้นที่ทางการเกษตรมากที่สุดอย่างเพียงพอ เป็นการสร้างเศรษฐกิจที่มั่นคงให้กับพลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศ

๒.๗ ส่งเสริม สนับสนุน และปรับปรุงระบบการผลิตทางการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สินค้าทางการเกษตรชนิดใหม่ ๆ ที่เชื่อมโยงและเอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมทางการเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมการทำไร่นาสวนผสม การดำเนินธุรกิจด้านปศุสัตว์และการประมงทั้งภายในและต่างประเทศ

๒.๘ สนับสนุนและส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้ทำวิจัย ให้นำทุกส่วนของการผลิตการเกษตร เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ซึ่งจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร และลดมลภาวะที่เกิดจาก ชิ้นส่วนผลิตผลที่ไม่นำมาใช้ประโยชน์ด้วย

๒.๙ ให้ความช่วยเหลือแก้ไขภาวะหนี้สินของเกษตรกรด้วยการจัดให้มีสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ และปัจจัยการผลิตแก่เกษตรกรตามความจำเป็น สนับสนุน กองทุนหมู่บ้าน กองทุนวิสาหกิจชุมชนและสินค้า OTOP เพื่อสร้างรายได้ให้ชุมชน เช่น การสร้าง โรงสีข้าวอำเภอละ ๑ หลัง งบประมาณที่ได้ก็นำมาจัดเก็บในรูปแบบกองทุนสหกรณ์ แลกลับนำมาทำ เป็นถ่านอัดแท่งเพื่อจำหน่าย ส่วนรำข้าวก็นำมาจำหน่ายให้กับผู้เลี้ยงสุกร หรือไก่ รายได้ก็นำมาจัดเก็บ ในรูปแบบกองทุนสหกรณ์

๒.๑๐ เพิ่มมาตรการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกและการตัดไม้ทำลายป่าให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธารและการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม โดยการเร่งรัดการปลูกป่าในพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลาย รวมทั้งส่งเสริมเกษตรกรปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดิน กรรมสิทธิ์ของตนเอง

๒.๑๑ สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และระบบการเกษตรกรรม ให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่เสมอเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการผลิต จนสามารถเข้าแข่งขัน ในตลาดโลกได้ โดยร่วมมือกับเอกชนเพื่อจัดหาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ลดการใช้ปุ๋ยและเคมีภัณฑ์ทางการ เกษตรให้ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑๒ พัฒนาและปรับปรุงข้อมูลข่าวสารเพื่อเผยแพร่และบริการข่าวสารด้านการเกษตรและ เทคโนโลยีที่เหมาะสมอย่างกว้างขวางและรวดเร็วแก่การเกษตร เพื่อประโยชน์ในด้านการผลิตและ การตลาดอย่างแท้จริง

๓. ด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

พรรคอนุรักษ์นิยมตระหนักในบทบาทและความสำคัญของผู้ใช้แรงงานให้มีความก้าวหน้าทั้งประเทศ เพื่อ เสริมศักยภาพในการพัฒนาประเทศ และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ใช้แรงงาน ได้ มีความรู้การฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะทางเพื่อเพิ่มพูนองค์ความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม บนพื้นฐาน

ความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ใช้แรงงานด้วยกัน พร้อมทั้งสนับสนุนผู้ใช้แรงงานและฝ่ายนายจ้างให้ได้รับค่าจ้างสวัสดิการอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาหลักประกันด้านสวัสดิภาพ สวัสดิการและรายได้ให้แก่ผู้ใช้แรงงานตลอดเวลา เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

๓.๒ ส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีสิทธิเสรีภาพและมีสวัสดิการได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกันสังคม รวมทั้งมีการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ ความสะดวกของผู้ใช้แรงงานในการรับบริการสวัสดิการนั้น ๆ อย่างเต็มที่ พัฒนากลไกในการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน เช่น สหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคมและชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและชาติ

๓.๓ ส่งเสริมให้มีการวางแผนทรัพยากรกำลังคนทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งมีการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพแรงงาน ทั้งแรงงานที่ไร้ฝีมือและแรงงานฝีมือ

๓.๔ คุ้มครองผู้ใช้แรงงานเด็ก เยาวชนและสตรีมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบทั้งในด้านสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล สิทธิประโยชน์ในด้านสภาพการจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ และลักษณะงาน รวมทั้งการกำจัดเอารัดเอาเปรียบและการกดขี่ผู้ใช้แรงงานเหล่านั้นอีกด้วย

๓.๕ จัดตั้งหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเพื่อศึกษาตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อติดต่อเป็นตัวแทนทำสัญญาโดยตรง และให้ความช่วยเหลือจัดส่งแรงงานที่มีความสามารถและประสงค์จะทำงานในต่างประเทศ ภายใต้การติดตามให้ความคุ้มครองโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้การช่วยเหลือผู้ที่ทำงานอยู่ในต่างประเทศแล้วให้มีงานทำต่อไป รวมถึงการรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น

๓.๖ นำแรงงานไทยที่กลับจากต่างประเทศ มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของชาติอย่างจริงจัง

๔. ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

พรรคอนุรักษนิยมจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งสร้างสมดุลภาคเกษตรกรรมและการกระจายทรัพย์สิน รวมทั้งรายได้ให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น โดยวิธีการปฏิรูปทางการเกษตร การปฏิรูปที่ดิน การปฏิรูปด้านการเงิน การคลัง การจัดสรรงบประมาณและภาษีอากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

๔.๑ จะส่งเสริมโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard) เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจภาคใต้ให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น การส่งเสริม Southern Seaboard เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจให้ดีขึ้น เป็นการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

๔.๒ ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างและธรรมชาติสร้าง เพื่ออนุรักษ์แหล่งหลังจะได้ใช้ประโยชน์ทั้งการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับองค์กรส่วนท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่น “Home Stay” ให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว จะได้ปลูกฝังจิตสำนึกของอนุรักษ์หลังให้มีความรักต่อถิ่นที่อยู่ และพัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่ต่อไป

๔.๓ จะเร่งฟื้นฟูห้วยบนดินให้ถูกต้องตามกฎหมาย และเปิด Casino ภูมิภาคละ ๑ แห่ง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อนำรายได้คืนสู่ท้องถิ่นและประชาชน โดยการเข้ารับการรักษายาบาลฟรี ซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และก็เพื่อเป็นการนำนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศ ส่งผลถึงธุรกิจภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจโรงแรม ธุรกิจการค้า การท่องเที่ยวในประเทศที่ดีขึ้น ลดอัตราการว่างงาน เนื่องจากมีการจ้างงานในหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเพิ่มขึ้น

๔.๔ รักษาและส่งเสริมสภาวะทางการเงินให้มีเสถียรภาพ โดยให้มีปริมาณเงินที่เพียงพออยู่ในอัตราที่เหมาะสมเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาคและระหว่างประเทศ และการกระจายรายได้ให้ทั่วถึง ทั้งส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๔.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาคและระหว่างประเทศ มีสถาบันทางการเงิน ธนาคารพาณิชย์ ตลาดหลักทรัพย์และบริษัทการเงินประเภทต่าง ๆ กระจายไปทั่วทุกภาคของประเทศ และมีความเจริญเติบโตขึ้นไปอย่างมั่นคง จนสามารถให้บริการแก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งจัดให้มีมาตรการและระบบการควบคุม ติดตามการบริหารของหน่วยงานเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนทั่วไปอย่างแท้จริง

๔.๖ ส่งเสริมการกระจายรายได้และการออมของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึงครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งให้ความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ออม ทั้งนี้ เพื่อลดช่องว่างระหว่างคนร่ำรวยกับคนจน และช่องว่างระหว่างชนบทกับเมือง

๔.๗ ส่งเสริมการลงทุนทางอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กให้กระจายออกสู่ชนบท หรือพื้นที่แหล่งที่ผลิตวัตถุดิบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ซึ่งเป็นการกระจายรายได้ ให้มีทุนหมุนเวียนกระจายไปทั่วถึงชนบท ซึ่งเป็นพื้นฐานการพัฒนา เศรษฐกิจชนบท และยังจะเป็นการส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น ป้องกันแรงงานย้ายถิ่น ซึ่งเป็นปัญหาทางสังคม เพื่อส่งเสริม จูงใจให้ผู้ลงทุนกระจายลงทุนดังกล่าวนี้ หน่วยงานรัฐ จะสนับสนุนลดหย่อนภาษีและพัฒนาการขนส่งระบบรางให้สามารถขนส่งสินค้าสู่ตลาดในราคาต่ำสุด

๔.๘ จะปรับปรุง พัฒนาระบบขนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตชนบทสู่ตลาด โดยระบบรางเพื่อลด ต้นทุนการผลิตและลดการขาดดุลการค้าจากการนำเข้าเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ

๔.๙ ส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางเดินเรือทะเลเชื่อมทะเลอันดามันและอ่าวไทยให้เป็นศูนย์กลาง การคมนาคมของภูมิภาคและของโลก โดยการลงทุนร่วมกับนานาชาติ ขุดคลองเชื่อมการเดินเรือสมุทร ระหว่างทะเลอันดามันและอ่าวไทย เพื่อลดระยะทางขนส่ง และจูงใจให้นานาชาติมาใช้บริการผ่าน เส้นทางใหม่ซึ่งเป็นการลดระยะทาง ลดเวลาและลดค่าใช้จ่ายลงเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ เพื่อแก้ปัญหา วิกฤตเศรษฐกิจและสังคม การว่างงานของคนไทยในประเทศ เพิ่มรายได้เข้าสู่ประเทศให้เพียงพอต่อ การพัฒนา เป็นศูนย์กลางการส่งสินค้าการเกษตรออกสู่ตลาดโลกให้มากที่สุดและก้าวหน้าที่สุด และ ผลักดันสองฝั่งคลองให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้เกิดอุตสาหกรรมบริการขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม จิตวิทยา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการทหาร โดยมีหลักประกันจากมูลค่าการเกิดคลองเศรษฐกิจของชาติ เพื่อนำรายได้มาลดล้างหนี้สินสาธารณะ และยกฐานะของประเทศให้เป็นประเทศชั้นนำในอนาคตด้วย

๔.๑๐ จะร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว และ เวียดนาม โดยเจรจาร่วมลงทุน สร้างท่าเรือน้ำลึก โดยสร้างระบบขนส่งทางบกเชื่อมท่าเรือน้ำลึกจากมหาสมุทรอินเดียเชื่อมต่อกับ มหาสมุทรแปซิฟิก เพื่อย่นระยะทางการเดินเรือจากยุโรปตะวันออกกลางสู่ตะวันออกไกล โดยมี หลักการให้เป็นเส้นทางนานาชาติ เป็นการสร้างทางเลือกในการขนส่งและเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการ ขนส่งเป็นอย่างมาก และวางแผนลงทุนขนส่งเชื้อเพลิงโดยระบบท่อ ซึ่งเป็นการร่วมมือระหว่างเพื่อนบ้าน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและการขนส่งร่วมกันและจะเป็นการนำทางให้เกิดตลาดร่วมกันในอนาคต

๔.๑๑ ปฏิรูประบบภาษีอากรให้เอื้อต่อการผลิต การบริหารและการค้าทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมุ่งให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพได้รับประโยชน์สูงสุด และก่อให้เกิดการแข่งขันบนพื้นฐานของความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๔.๑๒ ปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ระบบราชการที่ล้าสมัยและที่ถ่วงความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศชาติ

๔.๑๓ รักษาระดับหรือประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ยาสูบ ถั่วเหลืองและผลผลิตทางการเกษตรอื่น ๆ เป็นต้น

๔.๑๔ ส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกร กลุ่มหรือชมรมต่าง ๆ หรือสหกรณ์ต่าง ๆ ได้ขยายผลผลิตของตนเอง โดยตรงสู่ผู้บริโภค เพื่อยกฐานะเกษตรกร หรือกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ให้มีฐานะและประสิทธิภาพดีขึ้น

๔.๑๕ เร่งรัดพัฒนาโครงสร้างและบริการพื้นฐาน ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจและการลงทุนในลักษณะที่มีคุณภาพและล้ำหน้าความต้องการ โดยเฉพาะในด้านพลังงาน การสื่อสารโทรคมนาคมและขนส่ง ทั้งนี้ ได้สนับสนุนให้เอกชนเข้ามามีบทบาทร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาด้วย

๕. ด้านสังคมและสาธารณสุข

พรรคอนุรักษนิยมมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านสาธารณสุขให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยการรณรงค์ประสานต่อและผนึกกำลังความร่วมมือทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอาสาสมัคร เพื่อให้บริการสาธารณสุขที่สามารถตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ทั้งด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพควบคู่ไปกับการรักษาพยาบาล

๕.๑ รัฐส่งเสริมให้มีการรักษาพยาบาลฟรี รัฐจะจัดสรรงบประมาณสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายให้การรักษาพยาบาลแก่บุคคลสูงอายุ เกษียณอายุ และบุคคลไร้สมรรถภาพ ไม่สามารถหาเลี้ยงชีพโดยปกติได้ ให้ได้รับการบริการทางการแพทย์ทุกระบบ และทุกสถานที่ในประเทศไทยโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เพื่อเป็นสวัสดิการแก่สังคม โดยไม่จำกัดวงเงิน หรือมีเงื่อนไขทางการแพทย์

๕.๒ รัฐต้องจัดหาที่พักสำหรับผู้มีฐานะยากจน สร้างแฟลตสำหรับผู้ยากไร้ ตามสลัมต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ และภูมิภาค พัฒนาकुคลองทั่ว กรุงเทพมหานคร ให้เป็นเวนิสตะวันออก และการสร้างบ้านเอื้ออาทรสำหรับผู้มีรายได้น้อย ได้มีบ้านพักอยู่อาศัยเป็นของตนเอง

๕.๓ มุ่งมั่นการประกาศบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรยา (compulsory licensing หรือ CL) หลายรายการออกประกาศซีแอลยามะเร็ง ๔ รายการ โคซีแท็กเซล-เออร์โลทินิบ-เลโทโรโซล-อิมาทินิบ เผยเงื่อนไขพิเศษ "อิมาทินิบ" ให้ผู้ป่วยมีบัตรประกันสุขภาพใช้ได้ฟรี แลกกับการไม่นำเข้ายา เพื่อปกป้องผู้ป่วยที่ยากจนสามารถเข้าถึงยาที่ดีมีคุณภาพ

๕.๔ ปรับระบบงานสาธารณสุขของประเทศ ให้มุ่งไปสู่การมีสุขภาพอนามัยที่ดี ปราศจากโรคที่ป้องกันได้ของประชาชนทุกกลุ่มอายุและอาชีพ โดยเน้นการส่งเสริมสุขภาพ ควบคุม ป้องกันโรคอนามัยสิ่งแวดล้อม และการจัดบริการทางการแพทย์พื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งด้วยการผนึกกำลังทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคอาสาสมัคร

๕.๕ ปรับปรุงฐานะการคลังเพื่อการสาธารณสุขด้วยการหารายได้จากการบริหารที่ประชาชนควรต้องจ่ายสมทบจากสินค้าอุตสาหกรรมหรือบริการที่แข่งขันได้ในภูมิภาคนี้ของโลก ควบคู่ไปกับการควบคุมค่าใช้จ่ายให้มีต้นทุนต่ำ ผลตอบแทนมีระบบการกำกับ คุณมาตรฐานของการบริการและมีระบบการประกันสุขภาพแห่งชาติ ให้ประชาชนเลือกใช้เป็นหลักในการเผชิญความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย สามารถพึ่งพาอาศัยด้านการรักษาพยาบาลได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๕.๖ สร้างเครือข่ายการประสานงานเพื่อนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางสุขภาพมาใช้ในกิจการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันและบำบัดรักษาโรค พร้อมทั้งมุ่งส่งเสริมการวิจัยการใช้มาตรการด้านการศึกษาและสารสนเทศ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านอนามัย ด้านมาตรการทางสังคม ทางเงินหรือภาษีและด้านมาตรการทางกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่รุนแรงและสลับซับซ้อน เช่น อุบัติเหตุ ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาชีวิตอนามัย ปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยและปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๗ ปรับปรุงสมรรถนะของระบบบริการสาธารณสุขให้สนองความจำเป็น และความ ต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในชนบท ผู้มีรายได้น้อยและผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นตามแนวชายแดน มีการฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากแพทย์แผนไทย หรือแผนตะวันออกโดยรวม เพื่อเสริมให้บริการมีความอุดมสมบูรณ์ และมีคุณค่าต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชนมากยิ่งขึ้น

๕.๘ พัฒนาการบริหารงานสาธารณสุขด้วยการกระจายอำนาจ เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอาสาสมัคร ตั้งแต่ระบบการวางแผนกำลังคน การผลิต การสรรหา การพัฒนาทรัพยากรบุคคลและการใช้ทรัพยากรด้านสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕ สนับสนุนให้อาณาเขตตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีบริการที่ดี และทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์และแข็งแรง

๕.๑๐ ปรับปรุงโครงสร้างการให้บริการด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุข ให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บรักษาสำรongsายชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น

๕.๑๑ ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๕.๑๒ เพิ่มมาตรการให้บริการของโรงพยาบาลรัฐทุก ๆ แห่ง ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๕.๑๓ การส่งเสริมสิทธิผู้บริโภค และการผลักดันสร้างองค์การเพื่อดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้เป็นจริง

๖. ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

พรรคอนุรักษนิยมมุ่งมั่นจะปฏิรูประบบการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ ทั้งในเรื่อง นโยบาย แผนงาน โครงสร้างและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และ สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน และการอนุรักษ์ วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ และของท้องถิ่นไว้เป็นมรดกที่มีคุณค่าแก่ประเทศของเราต่อไป

๖.๑ จะส่งเสริมให้เรียนฟรี ๑๖ ปี รัฐจะจัดสรรงบประมาณสำหรับการศึกษาให้ครบวงจร ตั้งแต่วัยเรียน ถึงวัยทำงาน สำหรับผู้มีรายได้น้อยเพื่อพัฒนาแรงงานคุณภาพ

๖.๒ ปรับปรุงโครงสร้างการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาวิชาชีพที่เหมาะสมกับ ศักยภาพของแต่ละภูมิภาคในประเทศ

๖.๓ พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิตความรู้ใหม่ในทุกสาขา เพื่อสนองต่อการพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง และสนับสนุนการวิจัยพื้นฐานและวิจัยเพื่อพัฒนาในมหาวิทยาลัย

๖.๔ เร่งรัดเพิ่มการผลิตกำลังคนในสาขาแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เกษศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีสาขาขาดแคลนอื่น ๆ และนิติศาสตร์ ภาค English Program ในระดับกลางและระดับสูงให้สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ

๖.๕ สนับสนุนการบริหารกิจการของพุทธศาสนา ทั้งกฎหมาย โครงสร้าง และระบบ การกำกับ ดูแลเพื่อให้ศาสนาเป็นประโยชน์ต่อบุคคล กลุ่มคน สังคมและประเทศชาติอย่างแท้จริง ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการนำเอาศาสนามาปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การหล่อหลอม ทัศนคติและจริยธรรมที่พึงปรารถนาของประชาชนในกิจวัตรประจำวันให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

๖.๖ ส่งเสริมและฟื้นฟูศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามทั้งในระดับชาติ และท้องถิ่น เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และอนุรักษ์ไว้ซึ่งวิถีชีวิตอันดีงามของคนในสังคม ให้ยั่งยืนต่อไป

๖.๗ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาได้เรียนรู้ และเข้าใจคุณค่าของศาสนาและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติและของท้องถิ่นอย่างแท้จริง สามารถ ประยุกต์ใช้ประโยชน์กับกิจวัตรประจำวันได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

๗. ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

พรรคอนุรักษนิยมตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มิให้เกิดมลพิษภาวะ เรือนกระจกร้อน อันจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนการ พินิจรักษาและป้องกันการเสื่อมโทรมทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการแก้ไขเมื่อเกิดสภาพเช่นนั้นขึ้น จึงกำหนดนโยบายและมาตรการด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมไว้

๗.๑ รัฐจะจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการปลูกป่าเพื่อลดภาวะโลกร้อนและสร้างฝาย ขนาดเล็ก (Check Dam) ปลูกหญ้าแฝก

๗.๒ รัฐส่งเสริมการรักษาระบบนิเวศน์วิทยาป่าชายเลน การรักษาแนวปะการังในภาพรวม พื้นที่ชายฝั่งของไทยที่มีความยาวประมาณ ๒,๖๓๗ กิโลเมตร เป็นฝายอ่าวไทยครอบคลุม ๑๗ จังหวัด ยาว ๑,๗๐๐ กิโลเมตร ฝั่งทะเลอันดามันครอบคลุม ๖ จังหวัด ยาวประมาณ ๕๓๗ กิโลเมตร นั้น พบว่าพื้นที่ดินชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะรวมทั้งสิ้น ๑๑๓,๐๔๒ ไร่ ครอบคลุมชายฝั่งทะเล ๕๕๕ กิโลเมตร หรือร้อยละ ๒๑ ของพื้นที่ชายฝั่งทะเลทั้งหมดของประเทศ

๗.๓ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

๓.๔ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

๓.๕ เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหาหมอกควันและสิ่งแวดลอมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๓.๖ ฟื้นฟูจัดความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์ และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไป ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดลอมของธรรมชาติให้คงไว้อย่างเป็นรูปธรรม

๓.๗ พัฒนาให้มีการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อภาวะแวดลอมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศและให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

๓.๘ ออกกฎหมายกำหนดหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดูแล รักษาและปรับปรุงสิ่งแวดลอม กำหนดให้รัฐมีอำนาจเข้าไปจัดการในพื้นที่กร้างว่างเปล่า รวมทั้งพื้นที่ของรัฐที่ยังไม่ได้ทำประโยชน์ โดยการให้สัมปทานปลูกป่าและปรับปรุงสิ่งแวดลอม เพื่อหาประโยชน์จากพื้นที่ที่ได้รับสัมปทานนั้น จนกว่าจะมีการใช้งานในพื้นที่จะต้องมีการชดใช้ตามมูลค่าที่เป็นจริงในการลงทุนปรับปรุง ทั้งนี้ เพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นการลดมลภาวะ และเป็นการสร้างเศรษฐกิจในทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

๘. ด้านพัฒนาเมืองและชนบท

พรรคอนุรักษนิยมตระหนักดีว่า การพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ขาดความสมดุลเป็นอย่างมาก ทั้งระหว่างการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ยิ่งไปกว่านั้น ยังเห็นได้อย่างชัดเจนในความแตกต่างระหว่างเมืองใหญ่กับชนบท ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวได้ก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย ทั้งในเมืองและในชนบทอีกด้วย จึงจำเป็นจะต้องเน้นการพัฒนาให้เกิดความสมดุลทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการพัฒนาเมืองและชนบทควบคู่กันไป

๘.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการกระจายระบบพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสื่อสารโทรคมนาคม ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และสาธารณูปการอื่น ๆ ไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงและเพียงพอ เพื่อเป็นพื้นฐานรองรับการพัฒนาชนบทในด้านต่าง ๆ

๘.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวางผังเมืองและการบังคับใช้เพื่อการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ทั้งในกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่อื่น ๆ เช่น เชียงใหม่ สงขลา นครศรีธรรมราช ขอนแก่น อุบลราชธานี และนครราชสีมา เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องออกกฎหมายบังคับใช้ เพื่อกำหนดผังเมืองที่มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวซึ่งนารายได้เข้าสู่ประเทศ เช่น ให้มีกฎหมายยกเลิกการนำที่ดินของวัดในกรุงเทพฯ หรือเมืองใหญ่ ๆ เช่น เชียงใหม่ ที่ให้เอกชนเช่าทำธุรกิจ ทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่เหมาะสมบดบังสิ่งก่อสร้างที่มีศิลปะสวยงามในวัดต่าง ๆ ทำให้เมืองขาดที่สาธารณะและเพื่อเป็นการชดเชยรายได้ของวัด รัฐจะสนับสนุนเช่าที่ดังกล่าวเพื่อทำเป็นสวนสาธารณะมีที่ปลูกต้นไม้ที่ร่มรื่น และทำให้เห็นศิลปะของไทยที่สวยงามได้ อวดสายตาต่อต่างชาติ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างมาก นอกจากนี้ ยังสามารถจัดสรรงบประมาณการดูแลสวนสาธารณะในวัดต่าง ๆ ชดเชยให้วัดดูแล เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าวัดในวันหยุดราชการ และยังจะใช้สถานที่เหล่านี้มาทำประโยชน์ต่อสาธารณะอื่น ๆ อีก เช่น ทำเป็นสถานศึกษา นอกโรงเรียน โดยให้พระสงฆ์มีส่วนร่วม จะเป็นการส่งเสริมพระพุทธศาสนาในทางอ้อมด้วย สำหรับเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอื่น ๆ เช่น พัทยา จะต้องออกกฎหมายควบคุมการก่อสร้างไม่ทำให้ขัดหรือทำลายสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้ประชาชนในท้องถิ่นด้วย

๘.๓ จัดบริการพื้นฐานการศึกษา สาธารณสุขและสังคมด้านอื่น ๆ ได้แก่ สถานศึกษาที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงดี สถานพยาบาลที่มีคุณภาพ และมีจำนวนมากพอกับความจำเป็นตามความต้องการของประชาชนในชนบทอย่างแท้จริง

๘.๔ ส่งเสริมให้มีการสร้างในชนบท เพื่อสกัดกั้นการอพยพแรงงานจากชนบทเข้าสู่กรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ ซึ่งจะเป็นการสร้างความอบอุ่นของสมาชิกในครอบครัว และไม่ก่อให้เกิดปัญหาในด้านอื่น ๆ ในแหล่งที่ผู้คนอพยพเข้าอยู่อาศัยอย่างแออัดยัดเยียด ดังที่สังคมปัจจุบันเป็นอยู่

๘.๕ ส่งเสริมการกระจายการลงทุนของภาคเอกชน ในภูมิภาคด้วยมาตรการส่งเสริมการลงทุนในด้านการลดภาษีอากรเป็นพิเศษและการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งสิทธิพิเศษอื่น ๆ

๘.๖ พัฒนาองค์การชุมชนชนบทให้เข้มแข็งและมีศักยภาพ พร้อมทั้งพึ่งตนเองได้ในอนาคต ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การบริหารและทางสังคม

๕. ด้านการลงทุนและอุตสาหกรรม

พรรคอนุรักษนิยมจะผลักดันสร้างให้เกิดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจให้เท่ากับอารยประเทศ

๕.๑ รัฐจะส่งเสริมสินค้า OTOP โดยการจัดสรรงบประมาณจากกองทุน SML และ SME เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพเสริมและเพิ่มความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อป้องกันประชาชนละถึ้นฐาน

๕.๒ รัฐจะส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ลงทุน รวมทั้งมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ด้วยการปรับปรุงแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๕.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม เพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ โดยการให้สิทธิพิเศษในด้านการเงิน สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ภาษีอากรและให้บริการด้านสาธารณสุขปโภค และสาธารณสุขการ วิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งการจัดหาตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

๕.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการในกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กมากยิ่งขึ้น โดยให้มีสาขากระจายไปในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อลดแรงงานย้ายถิ่นที่ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาและยังเป็นกลไกในการกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นให้มีเงินหมุนเวียน ก่อให้เกิดการพัฒนาที่ทั่วถึง และเพื่อเป็นการจูงใจและชดเชยผู้ลงทุน รัฐจะต้องเร่งปรับปรุงพัฒนาการขนส่งสินค้าเป็นระบบรางที่มีราคาต่ำและสะดวก

๕.๕ พัฒนาธุรกิจภาคบริการและภาคอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริการสื่อสารคมนาคม และขนส่งโดยการลงทุนของภาครัฐและเอกชน การใช้เทคโนโลยีและวิชาการสูงขึ้นเพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้กับประชากรในภาคธุรกิจนี้ และพัฒนาความได้เปรียบในเชิงแข่งขันในตลาดโลก

๕.๖ คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน ผู้บริโภค ทั้งในด้านราคา คุณภาพสินค้าและบริการ มีการกำจัดการผูกขาด ตัดตอนและการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งมีการรักษาระดับราคาสินค้าทางการเกษตรให้มีเสถียรภาพที่เป็นธรรมและสอดคล้องกับภาวะตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๑๐. ด้านการต่างประเทศ

พรรคอนุรักษนิยมยึดมั่นตามสนธิสัญญาและกฎบัตรสหประชาชาติ รวมทั้งปฎิญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและความตกลงอื่น ๆ ที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกภาคีเพื่อเกียรติ ศักดิ์ศรีและความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้ เพื่อสร้างสถานภาพของประเทศให้มีบทบาทมากขึ้น และมีโอกาสเป็นศูนย์กลางทั้งทางเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง การพาณิชย์และการคมนาคมในภูมิภาค

๑๐.๑ รัฐส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้า และประเทศต่าง ๆ ภายใต้ระบบการค้าเสรี และการแข่งขันที่เป็นธรรม รวมทั้งมีบทบาทในการลดความขัดแย้งระหว่างประเทศอันเนื่องมาจากปัญหาทางการค้า การลงทุน การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศ

๑๐.๒ รัฐจะเสริมสร้างมิตรภาพ ความเข้าใจและความร่วมมืออันดีกับนานาชาติทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๑๐.๓ รัฐส่งเสริมคุ้มครองการลงทุนและสิทธิประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย ธุรกิจภาคเอกชนในต่างประเทศอย่างเต็มความสามารถ

๑๐.๔ รัฐส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งในระดับทวิภาคีและระดับพหุภาคี รวมทั้งการเพิ่มบทบาทในการช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาประเทศแก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้าน

๑๐.๕ ผลักดันให้คนไทยและประเทศไทยได้แสดงบทบาทของผู้นำในเวทีสำคัญของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเป็นผู้นำองค์กรระหว่างประเทศ หรือการเป็นผู้นำในลักษณะงานอื่น เช่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

๑๐.๖ ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้กองทุนสวัสดิการแรงงานและกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งผู้ใช้แรงงาน ครอบครัว ผู้ว่างงาน จนกระทั่งถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

๑๐.๗ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการลงนามในสัญญาการค้าระหว่างประเทศ ให้มีอำนาจตรวจสอบและเป็นตัวแทนร้องเรียน ปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกละเมิดทางกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ได้รับความเป็นธรรม

๑๑. ด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

พรรคอนุรักษ์นิยมตระหนักในสถานการณ์ด้านความมั่นคงของโลกและของประเทศว่าได้เปลี่ยนแปลงไปหลังสงครามเย็นยุติลง แต่ความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเข้าใจอันดีกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคนี้ ยังมีความจำเป็นจะต้องมีอยู่ จึงเห็นสมควรให้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงที่เป็นรูปธรรมขึ้นมา

๑๑.๑ รัฐจะต้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและการแก้ปัญหาชายแดนภาคใต้ “ยุทธศาสตร์ได้ร่วมมือ” สานต่อโครงการสานใจไทย สู่ใจใต้ การให้ความเป็นธรรมกับประชาชน

๑๑.๒ รัฐจะจัดสรรงบประมาณสำหรับกองทัพ เพื่อให้มีศักยภาพการป้องกันประเทศและทรัพยากรทางทะเล พร้อมทั้งกองทัพต้องมีความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือประชาชนทุกสถานการณ์

๑๑.๓ รัฐจะจัดสรรงบประมาณเบี่ยงเบนสำหรับครู ทหาร ตำรวจ และ อาสาสมัคร ที่ปฏิบัติภารกิจป้องกันความสงบของชาติ และคุ้มครองประชาชน

๑๑.๔ พัฒนาระบบโครงสร้างกองทัพให้มีขนาดเล็กกระทัดรัด แต่มีกำลังพลที่มีคุณภาพเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ มีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งจะปกป้องและรักษาเอกราชอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ

๑๑.๕ ส่งเสริมบทบาทการเป็นทหารอาชีพและบทบาทของกองทัพในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งบทบาทในการปกป้องสิทธิประโยชน์และสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์

๑๑.๖ เปลี่ยนยุทธศาสตร์ทางการทหารเป็นยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจการค้า และความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ

๑๑.๗ เพิ่มสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่ทหารประจำการ ทหารผ่านศึก โดยเฉพาะทหารชั้นผู้น้อย ด้วยมาตรการทางการเงิน ค่าตอบแทนและสวัสดิการอื่น ๆ รวมทั้งการจัดให้มีการฝึกอาชีพให้มีความพร้อมที่จะไปประกอบอาชีพต่อไป

๑๑.๘ ปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันการศึกษาของทหารให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีของโลก และความเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศเสมอ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับบทบาทและภารกิจของหน่วยงานทหารในต่างประเทศ

๑๑.๙ สนับสนุนให้กองทัพร่วมมือกับสถาบันศึกษาชั้นสูง จัดตั้งสถาบันวิจัยค้นคว้าเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อออกแบบการสร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเองอย่างคุ้มค่า ก้าวหน้าและประหยัด

๑๑.๑๐ ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนหน้าที่ทางการทหาร เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกร่วมกัน ซ้อมรบ หรือแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

๑๑.๑๑ ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษเพื่อป้องกันการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำธุรกรรมจากขบวนการก่อการร้าย จากภายในและภายนอกประเทศอย่างจริงจัง

๑๑.๑๒ เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบตรวจสอบคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ผู้ลักลอบและผู้ลักลอบทางการเมืองและอื่น ๆ

๑๑.๑๓ กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงแห่งชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

ข้อบังคับพรรคอนุรักษนิยม

พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคอนุรักษนิยม พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่ได้รับการตอบรับการจดทะเบียนพรรคอนุรักษนิยมจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า “พรรคอนุรักษนิยม” ใช้ตัวอักษรย่อว่า “อน” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “The Conservative Party” ใช้ตัวอักษรย่อว่า “CSVT” มีคำขวัญว่า “ปากท้องประชาชนต้องมาก่อน”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคอนุรักษนิยมใช้ ดังนี้

ข้อ ๕ ภาพเครื่องหมายอนุรักษ ประกอบด้วย

๕.๑ ช้าง หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

๕.๒ สุจริต หมายถึง ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความมานะ วิริยะ
อุตสาหะ อุตุน เกือบอม

๕.๓ รวงข้าวรอบข้าง หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ทางการเกษตรกรรม

๕.๔ นกบิน หมายถึง ประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๑

๕.๕ วงกลม หมายถึง ประชาชนอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายเท่าเทียมกัน

ข้อ ๖ ตรายางพรรคอนุรักษนิยมมีขนาดและลักษณะดังภาพข้างล่างนี้

ข้อ ๗ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคอนุรักษนิยม ตั้งอยู่เลขที่ ๑๘๕/๖ หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองแก้ว
อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๓๐ โทร. ๐๕๓-๔๓๓๖๘๖, ๐๘๑-๖๘๔๒๐๗๖ แฟกซ์ ๐๕๓-๔๓๓๖๘๖

ข้อ ๘ สาขาพรรคอนุรักษนิยม เมื่อได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ พื้นที่ใด ๆ ให้เรียกชื่อว่า พรรค
อนุรักษนิยมสาขา (ชื่อจังหวัด หรือชื่อเขตเลือกตั้ง หรือชื่ออำเภอ/เขต หรือชื่อตำบล/แขวง)

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๙ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทย
มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๐ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครด้วยตนเองตามสถานที่ที่พรรคการเมืองกำหนด พร้อมเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๕

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๒ วรรคสอง

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์ เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพ ตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่า มติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการนำเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนเป็นแต่ละกรณีไป
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้ที่พร้อมจะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่องจนได้รับการดำเนินจากคณะกรรมการบริหารพรรคและหรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง
- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ
- (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๔ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมี ดังนี้

- (๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรค เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ
- (๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืดและส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก
- (๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๕ เพื่อการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังนี้

- (๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรค ประชาชนทั่วไป
- (๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น
- (๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี
- (๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

- (๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง
- (๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๖ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคอนุรักษนิยม ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๑๗ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับบุคคลอื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องาน ตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรี เกียรติยศ ชื่อเสียงและวัฒนธรรมของชาติ มีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจและการเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๘ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิก ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ

ข้อ ๑๙ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๘
- (๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่ง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ

ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียดสีให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนด ตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้ผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับ ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี หรืออาจมาจากการเลือกตั้งของพรรค ในวาระต่อไปได้

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคอนุมัติให้ออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจ หรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจ หรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค

ทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้หัวหน้ามีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้ามาทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๖)

ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่ง หัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่ง หัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหญ่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่ง อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

- (๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง
- (๖) ดำเนินการและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค
- (๘) อนุมัติและขุดเบิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๙) ขุดเบิกพรรค
- (๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๑) ให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค
- (๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค
- (๑๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๑๕) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว
- (๑๖) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนสมาชิกพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามความเห็นสมควร
- (๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ
- (๑๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๓ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค เท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับ ดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับ ดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

- (๔) รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เหนรัญญิกพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้
- (ก) แดลงมติที่ประชุมของพรรคและแดลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค
 - (ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้
- (ก) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองตามกฎหมาย
 - (ข) รับแจ้งการลาออกของสมาชิก
- (๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขต

ข้อ ๒๔ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วนของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ
- (๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๕ แผนกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๒๖ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งแก่ตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกสามัญของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๒๘ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่งซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๒๘
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งดำเนินการให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เบื้องต้น
- (๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกกรอบสามเดือน และภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๓ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๒

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๔ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้

มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๕ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรค อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๓๗ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมี ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๓๘ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๓๗ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๙ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรค

ลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๐ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัณยูพิภพพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง

(๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง

(๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

ข้อ ๔๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๒ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาและสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตาม

คำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๓ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๔ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ก่อนการประชุมใหญ่ประจำของพรรคและในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วนในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของพรรค

ข้อ ๔๖ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ต้องประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรค ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๔๙ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๐ กำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน
และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้คณะกรรมการบริหารการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือน ของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๖ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
- (๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรม
หาทุนของพรรค

(๔) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๕) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๕๗ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและ
จะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๘ การบริจาคแก่พรรคการเมือง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๙ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่า ได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่
การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๐ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๕๙ แล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหาร
พรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่า ไม่มีมูล
หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อ
กล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอ
ความเห็น ต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๑ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหา
ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๒ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่า ควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๓ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๖๒ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตาม ขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคสาม

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๔ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๖๕ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๖ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุรักษนิยม

คณะกรรมการบริหารพรรคอนุรักษนิยม จำนวน ๑๔ คน ดังนี้

๑. นายภูสวัสดิ์ สุขเลี้ยง	หัวหน้าพรรค
๒. นายสมศักดิ์ สรวงสวรรค์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นางสาวสุกัญญา วิชาศรี	เลขาธิการพรรค
๔. นางสาวพรพิมล นามา	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวชลิตา วงศ์ตาเขียว	เหรัญญิกพรรค
๖. นายมนตรี ปัญญาฟู	โฆษกพรรค
๗. นางกัญญาภรณ์ มหาวัน	นายทะเบียนสมาชิกพรรค

๘. นายจรูญ กันทา	กรรมการบริหารพรรค
๙. นายอะพะ บอแต่	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นายเอกพงษ์ วาทินวิวัฒนา	กรรมการบริหารพรรค
๑๑. นายธงชัย รัตนัยสุริยะ	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นางเครือฟ้า แดงชาติ	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. ร้อยตรี ทองใบ ไม้หอม	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายจිරศักดิ์ จูเปาะ	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง